

तुन्दि P. 5, 2, 139. 1) *Bauch*, f. H. 604. n. v. l. — 2) f. *Nabel* (vgl. तुप्ति) ÇKDr. und WILS. nach TRIK. (die gedr. Ausg. तुन्दि und तुन्दिका). तुन्दी ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) m. N. pr. eines *Gandharva* गान्धारा. im ÇKDr.

तुन्दिक 1) adj. von तुन्दि P. 5, 2, 117. *dickbäuchig* AK. 2, 6, 1, 44. H. 430. — 2) f. आ *Nabel* ÇABDAR. im ÇKDr.

तुन्दिका m. *Nabel* TRIK. 2, 6, 25. — Vgl. तुन्दि, तुन्दि, तुन्द्रकूपिका.

तुन्दित adj. = तुन्दिभ u. s. w. Dvirúpaka. im ÇKDr.

तुन्दित् (von तुन्दि) adj. Uééval. zu UNÁDIS. 4, 98. = तुन्दिक P. 5, 2, 117. AK. 2, 6, 1, 44. H. 430. ÇABDAR. im ÇKDr.

तुन्दित् adj. von तुन्दि P. 5, 2, 139. Vop. 7, 32. 33. = तुन्दिक *dickbäuchig* ÇABDAR. im ÇKDr. = तुप्तिभ *einen hervorstehenden Nabel haben* H. 438, v. l.

तुन्दित् adj. von तुन्दि P. 5, 2, 117. Uééval. zu UNÁDIS. 4, 98. *dickbäuchig* AK. 2, 6, 1, 44. H. 430. = तुप्तिल *einen hervorstehenden Nabel haben* H. 438, v. l. VJUTP. 206. — पिष्टस्य कृवेन्द्रग्रस्तुन्दिलः (? v. l. तुप्तिलः; Schol. = पुरुषाकृतिः) ÇĀNKA. GRH. 4, 19.

तुन्दिलफला (तु+फल) f. *Cucumis utilissimus* Roxb. RāGĀN. im ÇKDr.

तुन्न 1) partic. s. u. 1. तुद्. — 2) m. eines Baumes, *Cedrela Toona* Roxb., AK. 2, 4, 4, 15.

तुन्नवाय तुन्न (gestochen + वाय) m. Schneider AK. 2, 10, 6. H. 910. M. 4, 214. JĀGN. 1, 163. R. 2, 83, 15.

तुन्नसेवनी (तुन्न + से०) f. *Wundnath* (in der Chirurgie) SuçR. 1, 93, 18. 2, 23, 10. a *suture of the skull* WILS.

तुप् तैपति und तुपैति; तुफ् तैफति und तुफैति; तुम्प् तुम्पति und तुम्पैति; तुम्फ् तुम्फति und तुम्फैति verletzen DHĀTUP. 11, 10. 11. 14. 15. 28, 26. 27. P. 7, 1, 59, Sch. Vop. 13, 4. — तुम्प् तुम्पति v. l. für तुम्ब् DHĀTUP. 32, 114. — Vgl. त्रुप् u. s. w.

— प्र. गौ: प्रस्तुम्पति (angeblich mit eingeschobenem स) gaṇa पारस्कारादि zu P. 6, 1, 157.

तुफ् s. u. तुप्.

तुबरी f. = तुम्बरी 1) *Koriander*. — 2) *Hündin* H. a.n. 3, 564.

तुप् तैपति, तुपैयति und तुम्पति durch einen Schlag verletzen, tödten DHĀTUP. 18, 14. 26, 131. 31, 49. संकुद्धा मुष्टिनामुदक्षदो इतं महादरम् BHĀTT. 17, 79, 90. — Vgl. त्सुभ्.

तुप् m. = स्तुभ *Bock* Lois. zu AK. 2, 9, 76. तम् COLEBR.

तुमल s. तुम्ल.

तुम्जङ्ग m. N. pr. eines Mannes TS. 1, 7, 2, 1.

तुमुर = तुम्ल 1. RAMĀN. zu AK. 2, 8, 2, 75. ÇKDr.

तुमुल 1) adj. f. आ *geräuschvoll, lärmend*; n. *Lärm, verworrenes Geräusch, tumultus*; n. = रुपासंकुल AK. 2, 8, 2, 75. H. 799. a.n. 3, 654. MED. I. 98. m. = व्याकुलो रवः H. 1404. तुम्लो इस्याकन्दकृतेति LĀTJ. 2, 3, 3. निःस्वन, स्वन, निर्द्वाद, धृणि, श्वास, शब्द, घोष, निर्द्वाष MBH. 1, 119. 4805. 3, 13087. ARG. 2, 2. BHAG. 1, 13. 19. R. 1, 26, 6, 2, 63, 27, 71, 20. 97, 8, 103, 34. SUÇR. 1, 22, 17. KATHĀS. 26, 109. BHAG. P. 8, 8, 13. 18, 7.

तुमुला वाचः MBH. 1, 5359. विष्वरु, संप्रवाह, पुद्ध, रुण, प्रधन 138. 4, 756 (सु०). ३, 7204. 7203. 7268. R. 3, 30, 7 (सु०). RAGH. 3, 57. PRAB. 87, 10. BHAG. P. 8, 10, 5. 9, 6, 17. वाता: MBH. 6, 2583. 4521. HARIV. 13200. वैती गन्धश्च

तुमुला (नागानं) दृश्यताम् MBH. 1, 2052. सुतुमुलं वृष्टिम् 6, 2834. MEGH. 53. तुमुलामशनीमिव MBH. 7, 320. वग्रावपातविषमं प्राप्नोतु तुमुलं भयम् HARIV. 3024. तुमुलं डुर्दिनं चासीमविद्युत्सत्त्वापितुमत् 9609. एकस्य करुणाक्रन्तैः सैन्यस्यान्यस्य गर्जितैः। सरितरं गवोषेश्च वभूवतुमुला दिशः॥ RĀGA-TAR. 4, 542. अस्मत्कर्मतुमुलं नगरम् in einer Aufregung, die sich durch lautes Hin- und Herreden zu erkennen gab, DAÇAK, in BENF. Chr. 188, 23. तुमुला रुजः geräuschvoll wohl so v. a. Stöhnen u. s. w. hervorruend SUÇR. 1, 93, 6. 2, 357, 18. — आसादितमिदं घोरं तुमुलं लोमकृष्णाम्। पाज्ञालीमपकर्षद्विः MBH. 2, 2683. तदासीन्तुमुलं मकृत् 6, 1642. Bisweilen erscheint auch die Form तुमल (vgl. STENZLER zu RAGH. 3, 57): शब्द, स्वर MBH. 7, 6670. RAGH. 8, 39. संप्राम, पुद्ध 4, 62. MBH. 7, 7193. गजानां गर्जितैश्चापि तुरंगाणां द्रेष्यितैः। खुशब्दनिनदैश्च तुमलं सर्वतो ऽभवत्॥ 6661. सेनानिवेशं तुमुलं चकार RAGH. 5, 49. Die Calc. Ausg. des RAGH. hat überall तुमुल. — 2) m. *Terminalia Bellerica* Roxb. H. a.n. MED. तुमल NIGH. PR. Der Baum hat seinen Namen wohl daher, dass seine als Würfel gebrauchten Nüsse Zank und Streit hervorrufen; vgl. कालि und विमोतक.

तुमूल = तुमुल 1. COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 8, 2, 75.

तुप् und तुम्फ् s. u. तुप्.

तुम्ब्, तुम्बति beunruhigen, quälen DHĀTUP. 11, 38. तुम्बयति dass. (v. l. unsichtbar sein) 32, 114.

तुम्ब 1) m. *Flaschengurke*, *Lagenaria vulgaris* Ser. (die Frucht wohl n.) BHĀTT. zu AK. ÇKDr. SUÇR. 1, 363, 1. सुमातिस्तु — गर्भं तुम्बं व्यायात R. 1, 39, 17 (GORR. 40, 17). सशिक्यतुम्बकरकौ (कृष्णसंकर्षणौ) HARIV. 3479. तुम्बवीणा der eine Flaschengurke zur Laute hat, Bein. Cīva's MBH. 13, 1213. Cīv. zum Schwimmen gebraucht Schol. zu KĀTJ. ČA. 971, 2 v. u. — 2) f. आ a) dass. ÇABDAR. im ÇKDr. — b) Milcheimer TRIK. 2, 9, 16. Milchkuh WILS. nach derselb. Aut. — 3) f. इ a) = तुम्ब Flaschengurke AK. 2, 4, 5, 21. H. 1153. SUÇR. 1, 183, 17. 2, 174, 19. स्तनयुग-लतुम्बीफलयुत CĀNTIÇ. 3, 16. °पृष्ठ HĀR. 202. तुम्बो वोजर्पाणाम् HARIV. 802. तुम्बीवीणा 3618. तुम्बीवीणाप्रिय �Beiw. Cīva's MBH. 12, 10371. Vgl. कुटु, कुम्भ, गोरन्तो. — b) Asteracantha longifolia Nees. RATNAM. 34.

तुम्बक m. = तुम्ब 1. ÇABDAR. im ÇKDr. = राजालाकृ RĀGĀN. im ÇKDr.

तुम्बर 1) wohl eine best. Pflanze: °दण्ड KAUÇ. 76. CĀNTIKALPA 22. — 2) f. इ a) = तुबरी eine best. Erdart H. 1036. — b) = तुम्बरी Hündin HĀR. 172.

तुम्बृ m. N. pr. eines *Gandharva* H. 289 (nach dem Schol. = देवाचिषेष). 183, Sch. MBH. 1, 2559. Wohl falsche Lesart für तुम्बृ.

तुम्बवन (तुम्ब + वन) N. pr. einer Gegend VARĀH. BRH. S. 14, 15 (तु-वन; v. l. तुषवन). — 1. तुषवन.

तुम्बि f. = तुम्ब = तुम्बी Flaschengurke ÇABDAR. im ÇKDr.

तुम्बिका f. dass. ÇABDAR. im ÇKDr. = कटुतुम्बी RĀGĀN. im ÇKDr.

तुम्बिनी f. = कटुतुम्बी RĀGĀN. im ÇKDr. Vgl. u. 2. कूरकम्न् 2.

तुम्बुक = तुम्ब 1. m. die Pflanze, n. die Frucht HADDAKANDRA bei BHĀTT. zu AK. im ÇKDr.

तुम्बृम m. pl. N. pr. eines Volksstamms MFH. 6, 2084. — Vgl. तुम्बृ.

तुम्बृ 1) m. pl. N. pr. eines Volksstamms HARIV. 311; vgl. तुम्बृम. — 2) f. इ a) = तुम्बृरु Koriander. — b) Hündin (vgl. तुम्बरी) TRIK. 3,